

بررسی اهمیت کوچک سازی مجتمع های مسکونی در دسترسی به پدافند غیر عامل با نگاهی بر مجموعه ی همسایه در کرج

سیده زهرا مشعلی^{1,2}، بهزاد وثیق^{3*}

1- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد
اسلامی، اهواز، ایران. (mashaliz@yahoo.com)

2- گروه معماری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

3- عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول. (behzad_vasiq@yahoo.com)

خلاصه

کوچک سازی عبارت است از احداث مراکز و تأسیسات حیاتی حساس و مهم در کوچک ترین حجم کالبدی ممکن به منظور کاهش درصد احتمالی ویرانی و آسیب پذیری آن. این شگرد، با ترفند پراکنده سازی در احداث مسکن نیز ارتباط میابد. اهداف اصلی پراکندگی و کوچک سازی شامل: حفظ بقا، کاهش خسارت ناشی از تخریب حوادث و بالا بردن مقاومت و پایداری کاربری های مهم، حیاتی و حساس در مواجهه با الگوهای خطرپذیری احتمالی. جنبش خانه کوچک، تعریفی عام است از جنبش معماری و اجتماعی که طرفدار ساده زیستی در خانه های کوچک می باشد. هدف این مقاله بررسی اهمیت کوچک سازی مجتمع های مسکونی در دسترسی به پدافند غیر عامل با نگاهی بر مجموعه ی همسایه در کرج میباشد. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی ابتدا منابع مکتوب مرتبط با موضوع جمع آوری، اطلاعات مورد نیاز استخراج و سپس با بررسی الگوهای کوچک سازی مجتمع های مسکونی و تاریخچه ی آن، عوامل موثر بر پدافند غیر عامل و همچنین تحلیل مجموعه همسایه اطلاعات استخراج گردید. به نظر میرسد با استفاده از راهکار کوچک سازی مجتمع های مسکونی همانگونه که در مجموعه ی همسایه نیز مشاهده خواهد شد میتوان تاثیر بسزایی در دستیابی به اصول پدافند غیر عامل داشت.

کلمات کلیدی: کوچک سازی، مجتمع های مسکونی، پدافند غیر عامل، مجموعه همسایه